

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 22. maj 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0482
Dok.: AHN40355

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. april 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 af 30. april 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111):

”Er der dokumentation for, at medicin i forbindelse med medicinsk kastration får sædelighedskriminelle til at begå anden alvorlig kriminalitet? I den forbindelse bedes det oplyst, om der til dato er afsagt domme for alvorlig kriminalitet over de personer, der indgik i undersøgelsen ”Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester”. Såfremt dette er tilfældet, bedes der i besvarelsen skelnet mellem, om de pågældende modtog behandling, eller om de havde afsluttet behandlingsforløbet, da de begik forseelsen.”

Svar:

Recidivundersøgelsen i rapporten ”Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester” har vist, at den gruppe af sædelighedskriminelle, som har modtaget kønsdriftsdæmpende behandling, ikke er recidiveret til sædelighedskriminalitet under behandling. Dette er uafhængigt af, om personerne afsonede i Anstalten ved Herstedvester eller var løsladt fra anstalten. Der er ikke registreret domme, som omfatter alvorlig voldskriminalitet. En antagelse om, at den kønsdriftsdæmpende medicinske behandling gør personerne voldelige, er således ikke bekræftet i undersøgelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at en opdatering af data for de personer, som indgik i undersøgelsen, herunder recidiv til ny kriminalitet, ville kræve en ny efterundersøgelse i form af et egentligt forskningsprojekt. Et sådant forskningsprojekt ville forudsætte tilladelser og godkendelser til at indhente og bearbejde persondata. Det er ikke tilstrækkeligt alene at foretage en bearbejdning af kriminalregisterets oplysninger om eventuelt recidiv. Disse oplysninger skulle i givet fald sammenkøres med oplysninger om personernes retlige status på tidspunktet for dommen for recidivforbrydelsen samt oplysninger om, hvorvidt de pågældende personer fortsat er i behandling eller har afsluttet behandling.